

[Hans Hækkerup.]

forpligtet os til det, når vi ratificerer konventionen.

Det er i bemærkningerne fremhævet, at der er internationale drøftelser i gang om oprettelse af en international domstol til pådømmelse af folkedrab, og jeg vil gerne, idet jeg henviser til det, jeg sagde før, understrege, at jeg for mit vedkommende meget vel kan se, at dette er den eneste mulighed for effektivt at straffe disse forbrydelser. Men det er stadigvæk min opfattelse, at muligheder for at realisere tanken ikke foreligger i en overskuelig fremtid.

Endelig vil jeg udtale min glæde over, at man har gennemført udleveringspligt for personer, der begår folkedrab. Det ville forekomme mig helt urimeligt, om personer, der havde begået så afgørende og så modbydelige forbrydelser, skulle kunne unddrage sig ansvaret ved at flygte til et andet land og dær påberåbe sig en politisk asylret. Overhovedet er jo hele dette problem om en politisk asylret nok værdt at overveje, når henses til den udvikling, der er sket nationalt og internationalt i den politiske kamp.

Jeg skal med disse få bemærkninger på mit partis vegne anbefale forslaget til rigsdagsbeslutning til vedtagelse.

Thisted Knudsen: Jeg er enig med det ærede medlem hr. Hans Hækkerup i, at det er en selvfølge, at Danmark ratificerer denne konvention. Folkedrab, ligegyldigt under hvilken form det foregår, strider på den mest afgørende måde mod det danske folks retsbevidsthed. Jødeforfølgelserne i Tyskland vakte i sin tid lidenskabelig afsky og blev med rette opfattet som en tilsidesættelse af menneskelige hensyn, og det er derfor rigtigt, at hvad der kan gøres for at forhindre noget sådant i fremtiden, bør gøres. Det er efter vor opfattelse også rigtigt, at det er De Forenede Nationer, der bør tage initiativet. Jeg ved vel, som den højtærede justitsminister gjorde gældende i fremsættelsestalen, og som også det ærede medlem hr. Hans Hækkerup gjorde gældende før, at når det virkelig gælder, går det ofte sådan med en konvention, at den falder i stumper og stykker; men alligevel tror jeg, det kan have sin betydning forud at fastslå, at forbrydelser af den art, som konventionen omfatter, ikke alene er et nationalt anliggende, men et angreb på menneskehedens ret til at leve under anstændige kår, og at det bliver straffet, når tiden dertil måtte være inde.

I bemærkningerne til forslaget — og også

i ministerens fremsættelsestale — er anført, at selvom den nugældende danske straffelov stort set omfatter de forhold, som konventionen kriminaliserer, vil der alligevel være grund til at overveje spørgsmålet om udarbejdelsen af en særlig lov. Jeg mener ligesom det ærede medlem hr. Hans Hækkerup, at dette er helt rigtigt. Når vi ratificerer en konvention som denne, bør vi efter min opfattelse også have en lovgivning, der præcist og utvivlsomt dækker dette område, således at ingen bagefter kan undskylde sig med, at der manglede positive straffebestemmelser, og jeg har forstået den højtærede justitsminister således, at denne betragtning deles fuldt og helt.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale folkettinget at ratificere konventionen.

Rasting: Efter de af den højtærede minister ved forslagets forelæggelse fremsatte bemærkninger og de bemærkninger, der yderligere er gjort af de to ærede ordførere i dag, finder jeg ikke særlig anledning til at gå ind på en dybere motivering for vor ratifikation af denne traktat.

Det fremgår jo af selve dokumentet, at man må regne med, at den forbrydelse, der her er tale om, både efter almindelig folkeret, efter ånden i De Forenede Nationer og efter den civiliserede verdens retsopfattelse må stemples som en højst afskyelig handling. Historiens erfaringer viser i allernyeste tid, at her er et område, som kræver en stærk reaktion, en stærk moralsk fordømmelse, og selvom det er således, som det også blev antydnet før, at man ikke kan regne med, at en sådan vedtagelse i vanskelige situationer, i krisesituationer, vil få fuld værdi, så ligger der i en enig opfattelse på dette punkt en sådan påvirkning af den offentlige mening, at man alligevel tør håbe på, at sådanne ting ikke gentages i historiens fremtidige løb.

Jeg kan derfor på mit partis vegne med fuld overbevisning og fuld tilslutning anbefale, at dette forslag underkastes en hurtig og velvillig behandling, og vi er villige til senere at drøfte de ændringer, som i strafferetlig henseende måtte følge af, at vi ratificerer konventionen.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Det er med stor varme, jeg på mit partis vegne anbefaler ratifikation af De Forenede Nationers konvention om folkedrab, selvom denne konvention ikke går så vidt, som man i og for sig måtte ønske, således som det er fremhævet af flere af de foregående ordførere.